

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

22 март 1983 година*

„Свободно движение на стоки – Внос на италианско вино във Франция”

По дело 42-82

Комисията на Европейските общности, за която се явява юридическият Ж съветник Jean-Claude Seche, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на Oreste Montalto, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

ищец,

и

Италианската република, за която се явява представителят Ж Arnaldo Squillante, capo del Servizio del contenzioso diplomatico, trattati e affari legislativi (директор на Дирекция „Дипломатически спорове, договори и правни въпроси”) и Ivo M. Braguglia, avvocato dello Stato, със съдебен адрес в Люксембург в посолството на Италия,

встъпила страна,

срещу

Френската република, за която се явява представителят Ж Noel Museux, със съдебен адрес в Люксембург в посолството на Франция,

ответник,

с предмет иск относно пречки за вноса на италианско вино във Франция,

СЪДЪТ,

в състав: г-н J. Mertens de Wilmars, председател, г-н P. Pescatore, г-н A. O’Keefe, г-н U. Everling, председатели на състав, г-н Mackenzie Stuart, г-н G. Bosco, г-н T. Koormans, г-н O. Due и г-н K. Bahlmann, съдии,

генерален адвокат: сър Gordon Slynn,

секретар: г-н P. Heim,

постанови настоящото

Решение

---

* Език на производството: френски.

1. С искова молба, постъпила в секретариата на Съда на 4 февруари 1982 г., Комисията на Европейските общности е предявила на основание член 169 от Договора ЕИО иск за установяване на неизпълнение от Френската република на задължения по силата на правилата на Общността, приложими по отношение на сектор вино и по член 30 от Договора ЕИО

- като е наложила на действията по освобождаване от митницата на италианските трапезни вина срок, който надвишава значително времето, необходимо за осъществяването на допустимите материални действия, и като е направила предмет на системни анализи пускането им за консумация;

- като не е започнала своевременно процедура по привеждане в съответствие на превозите на определен брой партиди италианско вино, веднага след като придружаващите документи са били представени на нейните гранични пунктове;

- като е поставила в голям брой случаи привеждането в съответствие на партиди от италиански вина, задържани на гранични пунктове, в зависимост от предаването от страна на италианските власти на документите и доказателствата, на които тези власти основават своите сертификати;

- като е забавила освобождаването от митницата, дори в регулираните случаи.

2. Според Комисията, подкрепена от италианското правителство като встъпила страна, поради тези практики е имало значителни закъснения при пускането за консумация на наливно трапезно вино от Италия, внесено във Франция, от месец август 1981 г. и отново от края на януари 1982 г. и големи количества италианско трапезно вино, които надвишават в определени моменти 1 000 000 хектолитра, са останали блокирани в продължение на няколко седмици и даже на няколко месеца на различни гранични пунктове във Франция. Оспорваните практики са въведени от френските власти с цел да попречат на вноса на наливно трапезно вино от Италия в наливно състояние и да намалят обема му, считан за прекалено голям, съотнесен към нуждите на пазара. Следователно, отнася се за мерки с ефект, равностоен на количествени ограничения при вноса, които са забранени по силата на член 30 от Договора за ЕИО.

3. Френското правителство не е съгласно, че спорните практики са насочени към ограничаване обема на вноса и твърди, че целта им е да гарантират съответствие с разпоредбите на Общността в сектора вино, както и защита на потребителите, на здравето и живота на хората срещу измамни действия и забранени и нездравословни практики.

1. Относно предишни нарушения и извършване на оспорваните практики

4. Преди да се разгледат по-подробно оспорваните практики, необходимо е да се припомнят обстоятелствата, свързани с тяхното приемане.

5. В продължение на години не са съществували особени затруднения относно формалностите, които трябва да бъдат изпълнени, преди да се пуснат за консумация вина с произход от Италия, внесени във Франция.

6. Между м. април 1980 г. и началото на 1981 г. френските власти изпращат до италианските власти няколко съобщения относно нередности или нарушения, които са установили при партиди италианско вино и по-специално случаи на замърсяване на партиди вино, причинено от използването на неподходящи средства за транспорт. Между страните е спорен въпросът дали италианските власти са реагирали по подходящ начин и своевременно на тези съобщения.

7. През лятото на 1981 г. положението на пазара на вино във Франция се характеризира с голямо нарастване на вноса на трапезни вина с произход от Италия. Това нарастване води до намаляване на цените на пазара. Провеждат се бурни демонстрации сред винопроизводителите от Южна Франция за протест срещу това положение.

8. От документите, представени на Съда от Комисията, се установява, че през м. юли 1981 г., Comité National du Commerce Communautaire des Vins et Spiritueux (Националният комитет за търговия в Общността с вина и спиртни напитки), като продължава една следвана от много години практика, е предложил да бъде ограничен, чрез споразумения за самодисциплина, вносът на трапезни вина от Италия до обем, който той е сметнал за приемлив и който е бил определен на 425 000 хектолитра месечно. Въпросът дали и в каква степен френското министерство на земеделието е участвало и дало подкрепата си на такива предложения остава спорен между страните.

9. От средата на м. август 1981 г. френските власти са засилили мерките за контрол на вноса на италиански трапезни вина. Те, от една страна, са отказали да приемат голям брой придружаващи документи за превоза на въпросните вина и, от друга страна, системно са подлагали виното на санитарен и енологичен контрол чрез анализ, преди пускането за консумация на съответните партиди. Тези практики са имали като последица задържане на значителни количества трапезни вина на границата.

10. Поради тези практики, Комисията е образувала две производства за неизпълнение на задължения, в хода на които тя е отправила до френското правителство две мотивирани становища.

11. С първото си мотивирано становище от 2 октомври 1981 г. Комисията твърди, че като не е започнала незабавно процедура за привеждане в съответствие изпълнението на превоза на определен брой партиди, като в много случаи е поставила привеждането в съответствие в зависимост от предаването, от страна на италианските власти, на документите и доказателствата, на които тези власти основават своите сертификати, и като е забавила освобождаването от митницата, дори и в случаите, когато изпълнението е било регулирано, Френската република не е изпълнила задълженията си по силата на общностните правила, приложими към сектора на виното, и по член 30 от Договора.

12. С второто си мотивирано становище от 9 октомври 1981 г. Комисията е изтъкнала, че налагането на операциите по освобождаването от митницата на трапезните италиански вина на срок, който надвишава значително времето, необходимо за изпълнението на допустимите материални действия и поставянето на пускането за консумация в зависимост от системен анализ, представлява мярка с ефект, равностоен на количествено ограничаване на вноса, забранено от член 30 от Договора ЕИО, и неизпълнение на задълженията на Френската република по силата на Регламент № 337/79 на Съвета.

13 Френските власти са освободили задържаните партии постепенно до края на годината, съгласно договореност, постигната с италианското правителство на 13 октомври 1981 г. в Пиза. Тази договореност предвижда по-специално освобождаването в срок от два месеца на задържаното вино, както и застъпването на двете заинтересувани правителства пред Комисията, за да бъде освобождаването придружено от помощи от Общността за договори за складиране. Според документите, представени от Комисията, успоредно с това освобождаване в Италия от членовете на Националния комитет за търговия в Общността с вина и спиртни напитки е осъществено пълно преустановяване товаренето на вино по силата на едно споразумение за самоограничаване.

14. По същото време френското правителство е съобщило на Комисията по повод на системно извършваните до този момент анализи на всички партии вносни вина, че френските власти ще се задоволят в бъдеще с анализи на случаен принцип, извършвани на една от десет партии.

15. През м. януари 1982 г. пуснатото за консумация трапезно вино, внесено от Италия, отново достига много висок обем, а именно повече от 875 507 хектолитра. В края на м. януари нови бурни демонстрации се провеждат срещу този внос сред винопроизводителите в Южна Франция.

16. В началото на м. февруари френските власти отново засилват мерките на контрол на вноса на италианско трапезно вино, като отказват да приемат придружаващи документи, мотивирайки се с нередовности и осъществявайки анализи на всеки три от четири партии. Едно съобщение, изпратено с телекс от френското правителство до Комисията на 2 февруари 1982 г. по повод на тези засилени проверки съдържа по този въпрос, между другото, и следния пасаж: „Силно безпокойство възникна в средите на Южна Франция вследствие на голямото повишение във вноса на вино от Италия през месец януари 1982 г. на цени много по-ниски от пазарните. Поради това, правителството прие необходимите разпоредби, които са в сила от 30 януари, с цел да бъдат извършвани повече анализи на качеството от компетентните административни органи преди пускането на пазара. Обратно на това, което се посочва в някои печатни органи, вносът не е бил спрян, а забавен, с цел завръщане към един нормален ритъм.” Големи количества трапезно вино от Италия отново са били задържани на границата в резултат на тези засилени мерки за контрол.

17. На 4 март 1982 г., Съдът, като се произнася с решение за временни мерки по искане на Комисията, постановява следното:

„1) До постановяване на решението по главния спор Френската република е длъжна да спазва ограниченията, посочени по-долу, относно практиките, свързани с пускането за консумация във Франция на вносни вина с произход от Италия:

а) Освен при особени случаи, когато специфични улики могат да оправдаят подозрение за измама, честотата на анализите преди пускане за консумация на съответните партии не трябва да надвишава петнадесет процента от партидите, представени на границата.

б) Продължителността на извършваните анализи преди пускането за консумация на съответните партии не трябва да надвишава 21 дни, считано от представянето на тези партии и на документите на границата, освен ако специални съображения, оправдават в изключителни случаи специфични анализи.

в) Пускането за консумация на партидите вино може да бъде отказано по съображения за нередовност на придружаващите документи, само ако става въпрос за съществени нередовности.

г) Когато бъдат констатирани съществени нередовности от френските власти, те трябва да уведомят незабавно италианските власти и да им предоставят необходимата документация. Всяка партида, чийто придружаващ документ е приведен в съответствие от италианските власти, трябва незабавно да бъде пусната за консумация.

2) Когато пускането за консумация на количества вино с произход от Италия, които надвишават общо 50 000 хектолитра, е отказано през период, по-голям от 21 дни по причини или за анализи, или за нередовности на придружаващите документи, френските власти трябва да уведомят Комисията за причините за един такъв отказ.

18. След това съдебно разпореждане вносет на италианско вино във Франция повече не е създавал особени трудности.

2. Относно предмета на производството за неизпълнение на задължение

19. С четирите искания, изложени в молбата Ж, Комисията иска по същество да бъде установено, че френските власти са ограничили количествата трапезно наливно вино, внасяно от Италия, като са забавили пускането за консумация на партидите чрез двете групи практики, които са били предмет на мотивираните становища от 2 и 9 октомври 1981 г., а именно, отказът да се приемат придружаващите документи за партидите италианско вино, от една страна, и подлагането на вносните вина на контрол чрез системен анализ, от друга страна.

20. Трябва да се отбележи, че една част от закъсненията, предмет на жалването, а именно постепенното и забавено освобождаване на количествата, задържани на границата след споразумението, постигнато на 13 октомври 1981 г. между френското и италианското правителство и подновяването на оспорваните практики в началото на

м. февруари и продължаването им до м. март 1982 г., са се случили след двете мотивирани становища. Все пак, установено е, че се отнася или за вече обявени за неправомерни в мотивираните становища действия и които са продължили в последствие, или за действия, извършени след тези становища, но от същото естество като тези, на които се позовават становищата и които съставляват същото поведение.

3. Относно отказа да бъдат приети придружаващите документи

21. Целесъобразно е на първо място да се изследват закъсненията, настъпили поради практиките на френските власти по отношение на придружаващите документи и процедурата по привеждането им в съответствие.

22. Комисията, подкрепена от италианското правителство, твърди, че придружаващите документи, които френските власти са отказвали да приемат от средата на м. август 1981 г., в действителност не са съдържали съществени нередовности, които да оправдават по силата на съответните правила на Общността един такъв отказ.

23. Френското правителство твърди, че документите са били нередовни и следователно е имало право да откаже да ги приеме. Между другото, на Комисията е падала тежестта да докаже, че документите, които не са били приети, са били неизправни, но Комисията не е успяла да направи това.

24. Съгласно Регламент (ЕИО) №1153/75 на Комисията от 30 април 1975 г. за установяване на придружаващите документи за продуктите от вино и за определяне на задълженията на винопроизводителите и търговците, с изключение на търговците на дребно (ОВ L 113, стр. 1), всеки превоз на вино в рамките на Общността изисква придружаващ енологичен документ върху формуляр, който съответства на образците, приложени към този регламент. За продуктите от Общността, с изключение на качествените вина, произведени в определени региони, и на вината, подсилени за дестилация, съответният формуляр на документа е VA 1. Придружаващите документи и необходимите копия се изготвят от компетентния или компетентните органи на държавата-членка, където е началото на превоза или от органа, оправомощен за тази цел, според указанията, дадени от изпращача и на негова отговорност, и по начина съгласно точните правила на регламента.

25. От тази правна уредба следва, че френските власти са имали право да проверяват дали всяка партида наливно вино с произход от Италия, представено на границата, действително е придружена от документ VA 1, издаден от компетентните италиански власти и надлежно попълнен.

26. Цитираните по-горе разпоредби обаче трябва да се тълкуват в светлината на второто съображение в преамбюла към Регламент (ЕИО) №1153/75, съгласно което задължението да се притежават придружаващи документи не следва да се превръща в пречка за обмена или за пускането на пазара на продуктите от сектора вино. От това съображение следва, че само грешките или нередовностите при един документ, които са съществени и които поради това са от такова естество, че да го направят негоден да

изпълнява своята функция под формата на официален документ, да предоставя, необходимата документация за естеството на продукта, могат да оправдаят възражения срещу един документ и следователно, пречки по отношение на вноса.

27. От преписката по делото се установява, че нередовностите, посочени от френските власти, са били в различните случаи от различно естество и с различна важност. Така, в нарушение на предвиденото от Регламент (ЕИО) №1153/75, в някои случаи документите изглежда че не са били попълнени на пишеща машина или с печатни букви, при все че са били четливи, или са били попълнени непълно, като все пак са съдържали непряко всички необходими данни. Такива нередовности обаче не могат да се считат за съществени и не могат да оправдаят възражения срещу един документ.

28. В други случаи, обаче, така както е било признато в заседанието от Комисията и от италианското правителство, липсата на необходимите данни в определен брой формуляри VA 1 е била от естество да направи тези придружаващи документи негодни да изпълняват тяхната функция, описана по-горе. Така в някои случаи алкохолният градус или посочването на италианския орган, изготвил документа липсвали, в други, това посочване било нечетливо, а в трети, документът не съдържал дори и непряко данни, позволяващи установяването на държавата-членка на произход. Такива нередовности трябва да се считат за съществени и обосноваващи възраженията срещу даден документ.

29. В случая не е било възможно да се установи дали всички разглеждани документи са били нередовни или не и дали тези нередовности са били от съществено значение или не, като се има предвид, че както Комисията, така и френското правителство са заявили, че не са в състояние да представят тези документи. Възможно е все пак да се приеме, че поне част от тези документи съдържат нередовности от естество, което по принцип позволява да се направят възражения срещу тези документи.

30. Член 12, параграф 2 от Регламент (ЕИО) №1153/75 предвижда, че „когато бъде установено, че продукти се транспортират без придружаващ документ или без надлежащия придружаващ документ, компетентната организация на държавата-членка, в която е направена констатацията, или всеки друг орган, отговорен за осъществяването на контрол, взема необходимите мерки за привеждане в съответствие и евентуално санкциониране на този нередовен превоз”. От тази разпоредба следва, че органите, които установят нередовности, трябва на първо място да ги приведат в съответствие, като се има предвид, че тези власти не трябва да възпрепятстват търговския обмен неоснователно.

31. Такова привеждане в съответствие трябва да се извърши в съответствие с Регламент (ЕИО) № 359/79 на Съвета от 5 февруари 1979 г. относно прякото сътрудничество на органите, определени от държавите-членки да контролират спазването на разпоредбите на Общността и националните разпоредби в сектора вино (ОВ L 54, стр. 136). Член 4 от този регламент предвижда в случай на съмнение компетентният орган да поиска от компетентния орган на държавата-членка на произход да провери документите, както и данните в регистрите. В съответствие с член 3 компетентният орган може да поиска всички необходими сведения и по-

специално предаването на документите и другите доказателства, когато съществува „основателно съмнение”, че продуктът не съответства на разпоредбите за виното.

32. Едно основателно подозрение по смисъла на член 3, цитиран по-горе, което оправдава искането на задълбочени разследвания и предаването на доказателствата, трябва да се основава на конкретни улики относно превоза на определена партида. Противно на твърдението на френското правителство, не е оправдано едно общо подозрение относно целия внос на италианско вино, което се основава на нередовности или нарушения, установени по-рано в отделни случаи. В никакъв случай обикновени грешки във формата на придружаващите документи не могат да оправдаят едно основателно подозрение. При липса на основателно подозрение в един конкретен случай, френските власти следователно са могли да изискват само обикновени проверки и потвърждения от страна на италианските власти с цел привеждането в съответствие на въпросната транспортна операция.

33. От различните съобщения, с които френското правителство е отправяло искания до италианските власти относно нередовни документи VA 1, е видно, че тези искания редовно са имали за цел, без да се заявява и най-малкото основателно подозрение, искания за задълбочени проучвания, и по-специално да получат придружаващите документи, които обезпечават стоката по време на предварителния превоз в Италия, между мястото на производството и складовете, от които тя е била изпратена към Франция, защото френските власти са отказали да признаят като достатъчно обикновеното потвърждение чрез телекс от страна на италианските власти след проверка на документите VA 1.

34. От това следва, че с цел привеждането на нередовните документи в съответствие с изискванията, френските власти са поставили изисквания, които не са включени в съответните правила на Общността.

35. Италианското правителство е оспорило, освен това, че според практика, установена от много години между френските и италианските власти, нередовности като установените от средата на м. август 1981 г. в документите VA 1, които се явяват често, се приемат от властите на двете държави-членки. Френските власти внезапно и без предизвестие променили тази практика относно проверката на документите. За да докаже този довод, италианското правителство е представило на Съда известен брой документи VA 1, предхождащи спорния период, една част от които са изготвени от френските власти, една част от италианските власти, които, въпреки нередовности от вида, посочен по-горе, са приети от властите на двете държави, без да бъдат предмет на оспорване. Френското правителство не е представило нито един довод, който да постави под съмнение съществуването на една такава практика.

36. За да бъдат избегнати търговски пречки, задължението за сътрудничество между държавите-членки, което е присъщо на системата на Общността, изисква в подобен случай на промяна на практиката да бъде дадено предизвестие на властите на заинтересуваната държава-членка относно новата практика, за да не бъдат поставени те в невъзможност да се подготвят за новата практика и за да се съобразят с нея при изготвянето на документите VA 1.

37. Между другото, процедурата, предвидена в член 8 от Регламент (ЕИО) № 359/79, цитиран по-горе, според която представителите на държавите-членки се събират редовно в рамките на Управителния комитет по виното, за да посочат проблемите, възникнали при прилагането на регламента и всички други проблеми, свързани с уеднаквиения контрол върху разпоредбите на Общността в сектора вино, е трябвало да бъде използвана в случая. Наистина, тази процедура има за цел да се избегнат трудностите, които могат да възникнат в резултат на едностранни мерки или от липсата на уеднаквяване при прилагането на правилата на Общността и произтичащите от това пречки за свободното движение на стоки.

38. От това следва, че като са променили внезапно установената практика, френските власти са нарушили едно задължение, наложено им от правото на Общността.

39. Комисията и италианското правителство са изтъкнали още, че искания, отправени от френските власти до италианските власти относно нередовности на документи VA 1, отчасти са се отнасяли до операции отпреди няколко месеца или няколко седмици.

40. Когато бъде установена нередовност на придружаващи документи, член 12, параграф 2 от Регламент (ЕИО) №1153/75 налага на съответните национални власти задължението да вземат незабавно необходимите мерки за привеждане в съответствие на всяка нередовна транспортна операция, за да бъдат избегнати неоправдани закъснения при пускането за консумация на съответното вино.

41. В настоящия случай френското правителство не е оспорило подробните доводи на италианското правителство относно големите закъснения на запитванията, отправени до италианските власти в някои случаи. Поради това следва да се приеме, от тази гледна точка също, че практиките на френските власти във връзка с контрола на придружаващите документи не са били във всички случаи в съответствие с правилата на Общността.

42. И накрая, Комисията и италианското правителство са изтъкнали, че френските власти не са пуснали за консумация задържаните партиди вино, дори в случаите, приведени в съответствие с изискванията.

43. В това отношение следва да се отбележи, че освобождаването на задържаните партиди от м. август 1981 г. е ставало, независимо от каквото и да е привеждане в съответствие с изискванията на документите, в съответствие с процедурите съгласно политическото споразумение, постигнато между френското правителство и италианското правителство в Пиза на 13 октомври 1981 г.

44. Френските власти следователно и в това отношение не са изпълнили задължението, наложено им по силата на Общностните правила за виното, да приведат в съответствие на превозваните партиди вино, придружени от нередовни документи.

45. От изложеното по-горе следва, че практиките на френските власти относно контрола на документите са противоречали на правилата за виното. Те съставляват

също така нарушение на член 30 от Договора за ЕИО, който забранява количествените ограничения за вноса, както и всякакви мерки с равностоен ефект.

4. Относно енологичния контрол чрез системни анализи

46. На второ място е необходимо да се изследват закъсненията при пускането за консумация, поради практиката на френските власти системно да подлагат партидите италианско вино на анализи преди пускането за консумация.

47. Според Комисията и италианското правителство френските власти са извършвали системни анализи преди пускането за консумация, за да забавят пускането и да ограничат обема на вноса. Те твърдят, че във всеки случай не е необходимо да се задържат значителни количества вино на границите с цел енологичен контрол и че продължителността на анализите, която включвала няколко седмици значително надвишавала приемливия срок от няколко дни.

48. Френското правителство поддържа твърдението, че целта на анализите е била да се осигури съответствие с Общностните разпоредби за виното, да се защитят потребителите, както и здравето и живота на хората. Срокът, който се изисква при този процес е присъщ за естеството на такива анализи.

49. Установено е, че френските власти системно са подлагали наливното трапезно вино, внасяно от Италия, на анализи, и са подлагали на анализи през първия разглеждан период всички партии италианско вино, а от началото на м. февруари 1982 г., три партии от всеки четири и че са поставили пускането за консумация на съответната партида в зависимост от резултатите от анализите, като тези резултати не са били обявявани преди изтичането на няколко седмици, поради сроковете, включващи се в прилаганата процедура.

50. Във връзка с това, трябва да се отбележи, на първо място, че такива енологични проверки е възможно да направят вноса по-труден и по-скъп именно поради сроковете и допълнителните разходи по складирането, които могат да произтекат за вносителя от това. Следователно тези действия – независимо дали се извършват системно или не – представляват мерки с ефект, равностоен на количествени ограничения по смисъла на член 30 от Договора ЕИО, забранени от тази разпоредба, освен при изключенията, предвидени от правото на Общността, и по-специално, от член 36 от Договора.

51. Съгласно член 36 от Договора, член 30 не е пречка за ограничения на вноса, оправдани именно от съображения за защита на здравето и на живота на хората. Все пак, тъй като едно такова ограничение представлява изключение от принципа на свободно движение на стоки, то съответства на договорите, само доколкото е необходимо за достигането на същите тези цели и доколкото не представлява нито средство за произволна дискриминация, нито прикрито ограничаване на търговията между държави -членки.

52. Не може да се изключи възможността в някои случаи санитарен контрол чрез анализи да бъде подходящо средство за избягване на опасности, които са последица, например, от забранени енологични практики или от използването на неподходящи транспортни средства и могат да служат за гарантиране защитата на здравето и живота на хората.

53. Необходимо е да се добави, че различни разпоредби от правната уредба на Общността за виното, като например член 64 от Регламент (ЕИО) № 337/79 на Съвета от 5 февруари 1979 г. относно общата организация на пазара на вино (ОВ L 54, стр. 1) и член 46, параграф 2 от Регламент (ЕИО) №355/79 на Съвета от 5 февруари 1979 г. за въвеждане на общи правила за описанието и представянето на вината и на гроздовата мъст (ОВ L 54, стр. 99), предоставят на националните власти отговорността да се гарантира съответствие с правилата на Общността. В този контекст също така проверки чрез анализ могат да бъдат полезно средство за откриване на нарушения на съответните правила.

54. При все това осъществяваните мерки за контрол трябва да бъдат необходими за постигането на желаните цели и не трябва да създават пречки за вноса, които да са несъразмерни по отношение на тези цели.

55. Относно въпроса за допустимата честота на анализите трябва да се отбележи, че тя е предмет на големи изменения през разглеждания период. Докато през м. август 1981 г. всички партиди вина са подложени на проби за анализ, след споразумението, сключено в Пиза през м. октомври 1981 г. проверки на случаен принцип в 10 процента от случаите са считани за достатъчни. В края на м. януари 1982 г. честотата е увеличена още веднъж с проверка на три от всеки четири партиди. Никакво оправдание не е могло да бъде дадено от френското правителство за тези промени, които, следователно, изглежда не са свързани с императивните изисквания, произтичащи от посочените по-горе цели. Тези вземания на проби за анализ са осъществявани, без да има конкретни факти, които да са основание за съмнение за измама или за нередовности в даден случай.

56. Честотата на тези проби за анализ е била определено по-голяма от случайните проверки, осъществявани на партидите френско вино във вътрешността на Франция. Установено е, че проверки се извършват също от италианските власти, за да гарантират, че вината, произведени в Италия, съответстват на правилата на Общността и че потребителите и здравето и живота на хората са защитени. Френските власти са били длъжни да се съобразяват със съществуването на тези проверки в страната на произход на виното. По никакъв начин фалшификации или нередовности, установени в отделни случаи преди разглеждания период, не биха могли да оправдаят едно общо съмнение относно целия внос на италиански вина и да позволят системното вземане на проби за анализ, след като подобна практика не съществува по отношение на френското вино.

57. От това следва, че френските власти не са имали право да извършват системни проверки чрез анализ и е трябвало да се ограничат, при липсата на каквото и да е мотивирано от конкретни улики съмнение в отделни случаи, до проверки на произволен принцип.

58. Самото френско правителство е заявило вследствие на мотивираното становище, че анализи на един от всеки десет случая биха били достатъчни. Като се има предвид тази преценка, системните анализи, които френските власти са извършвали на всички партии или на три от четири партии, надвишават допустимата честота на проверките чрез анализ и представляват дискриминационно третиране по отношение на проверките, на които е било подложено националното производство на вино във Франция.

59. Относно продължителността от няколко седмици на материалните действия по анализите, следва да се отбележи, че продължителността, характерна за такива анализи на вино, може да варира според конкретните обстоятелства, по-специално според естеството на анализите, които трябва да бъдат извършени. В случая Съдът не разполага с достатъчно сведения относно извършването на анализите в конкретни случаи, за да може да проучи дали сроковете между вземането на проби за анализ и съобщаването на резултатите са надвишавали необходимото време.

60. Все пак, трябва да се отбележи, че когато вземането на проби за анализ се осъществява при френски вина, това не води автоматично до задържане на съответното вино, докато резултатите от анализите станат известни, тъй като разпоредбите на право на Общността относно воденето на регистър и относно придружаващите документи обикновено позволяват да се намери и идентифицира съответната партида вино, след като резултатите от анализа станат известни.

61. При анализи чрез вземане на проби от партии вносно вино на случаен принцип, задържането на въпросната партида вино на границата, докато станат известни резултатите от анализа, представлява, когато такива анализи включват продължителни срокове, надхвърлящи няколко дни и като се има предвид възможността да се издири и идентифицира дадена партида вино, несъразмерна и дискриминационна пречка за вноса. Положението би било различно, само ако проби за анализ се вземаха в отделен случай поради основателно съмнение за измама или за нередовност на съответния продукт. А френското правителство не е посочило конкретни случаи за наличие на такова съмнение.

62. Следва да се посочи, между другото, че от споменатия по-горе телекс от 2 февруари 1982 г., както и от съвкупността от всички обстоятелства, се установява, че пробите за анализ са имали за цел да забавят пускането за консумация на съответните партии и да ограничат по този начин количеството на вноса на вино с произход от Италия.

63. От това следва, че както поради честотата на анализите, така и поради факта, че така контролираните пратки са били във всички случаи задържани на границата, практиката на френските власти по отношение на контрола чрез системни анализи е противоречала на изискванията на членове 30 и 36 от Договора за ЕИО.

64. От изложеното по-горе следва, че е основателно да се приеме за установено, че като е забавяла пускането за консумация на наливни трапезни вина, внесени от

Италия, посредством контрол и привеждане в съответствие с изискванията на придружаващите документи VA 1, както и посредством системни проверки чрез анализ по този начин между м. август 1981 г. и месец март 1982 г. е ограничавала вноса на тези трапезни вина, Френската република не е изпълнила задълженията, наложени по силата на член 30 от Договора ЕИО и от Общностните разпоредби за виното.

По съдебните разноси

65. По силата на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Ответникът е загубил делото и се осъжда да заплати разноските, включително тези на встъпилата страна в подкрепа на ищец, както и тези в производството за постановяването на временни мерки, чието произнасяне е било отложено в определението на Съда от 4 март 1982 г.

По изложените съображения Съдът реши:

1) Като е забавяла пускането за консумация на наливни трапезни вина, внесени от Италия, посредством контрол и привеждане в съответствие с изискванията на придружаващите документи VA 1, както и посредством системни проверки чрез анализ по този начин между м. август 1981 г. и м. март 1982 г. е ограничавала вноса на тези трапезни вина, Френската република не е изпълнила задълженията, наложени по силата на член 30 от Договора за ЕИО и от Общностните разпоредби за виното.

2) Ответникът е осъден да заплати разноските, включително и тези на встъпилата страна, както и тези, направени в производството за постановяване на временни мерки.

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 22 март 1983 година.

Подписи